

עה:

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

עין משפט
ג'ר מצוה

מסורת הש"ס

(ו) **בטפח גינאות**. פי' גינות שוות שגנינות בנין שזה שאין מוספת ומגדעת זוה וזוה כמו הלך וטפוח מלכנה וישעיה (ג) וכמו (יומא דף מה.) מדה לא מחוקה ולא גדושה שנקרחת טפופה:

קפל גנדין. קפל הן עמודין (ט) שזין למגדליו ובנין גבויה כדלמך בגלגל ויקרא קפלאות של כזול מה עמודים קפלאות מלמעלה ובסיפאות מלמטה והן כאלמע על פרשיות (ו) נדרשות לפניהם ולאחריהם:

אחזה במלפא. פריב"ח דמסירה

בעינן מיד ליד ומיימי ראהי מפ"ק דכ"מ (דף ט: ושם) דלמך מלי לשון מסירה כלדס שמוכר דבר לחניו ואמר נמי המס מסירה מחניו קנה גמליה ונכסיה הגר לא קנה דמאן מסר ליה למיקני משמע דבעינן מסירה מיד ליד ואין נראה דהא קמי הכא אחזה בטלפס משמע דבעלמא אחזה ורכיני שמואל פירש נמי אחזה בטלפס במצות המוכר ועוד דלמך לקמן גני מסירה כל היכא דלמך ליה לך חוק וקני כ"ע ל"פ דקנה ואי בעינן מסירה מיד ליד לא הו"ל למימר לך חוק וקני אלף מא חוק וקני והאי דלמך דבבא מניעה (סס) כלדס המוסר דבר לחניו היינו שאומר לו לך חוק וקני והאי דלמך גמליה ונכסיה ונכסיה הגר מאן מסר ליה היינו מי יאמר לו לך חוק וקני דליקני נחאזה בעלמא:

אע"ג העקרה יד ורגל ברכה קיימא. וא"ת אמאי נקט מלא קומתה כיון דסגי בעקירת שתי ידים ושתי רגלים יש לומר דעקירת ידיה ורגליה קמי מלא קומתה: חסורי

וקנסתי מיסא. והיינו מופך הקבר שהוא חלול כמו מופ: נקראו על שמו. שיהא שמה ה': אל פקרי. ה' שמה אלף ה' שמה: לומר לפניס. מלאכיס ואמרו: שמע מינס. מדקדמי עיבא להעלאת ירושלים דהוי עיבא תלמא פרכי: מידלי. מלרעא: למוד אס ירושלים. להשמות קטנה: פרוסו פסג ירושלים. מה פרוסו הללו אין להן שיעור בזנין יסונן אלף כמה שרוזין בנין אף ירושלים כן: אמר ריש לקיש. ירושלים דהויא תלמא פרכי עתיד הקב"ה להסויף בה מגדלים כאלף פעמים כחשון קפל וגינאות כאלף פעמים טפח. כל הני גימטריאות הן והאי דהארץ כסימנין הוה גינא גינא היינו משום דלשון הגון כ"ח צעירס בלא חשון ויכד החשון כ"ח חמיבה המתפעלת: אלף ושני שיל"ה. שנים ואלף פעמים כחשון גימטריא שיל"ה: ילוי"ה. גימטריא הוא: טוטפראות. קטנים מניכיות: הכי גרסינן ק"פ אלף שווקים של מוכרי יוקי קדירה. מין מאלל: שלש ושלשים פעמים. פטיטה דקרא מיירי כחא"ס והכא ימורא דכמיז פעמים ארבע דמשמע ג' ירושלים וכלל ארבע שלשים פעמים זו למעלה מזו אי נמי פעמים אשלש קאי והכי קאמר שלש פעמים זה ע"ג זה שלשים (ו): אס ירושלים. דלעיל הגא דעודה כחוק כשלש ירושלים שיהיה ככר: כל אס ואס יסו כה. ככל בית וביט שלשים מדורות למעלה זה על גב זה: איסמר פטיטה. מאימתי מהא קוניה ללוקח של אלה ימכר לחסור כו דהא כמטלטלין אין מעות קנות אלא משיכה או רשומ: כל שהוא. טפח או חלי טפח: עד שימוכר אס כולה. שיבא סוף הספינה נמקוס שהיה ראשה עומד דהיינו שעקרה כולה מוח למקומה: ילד. כהמה גסה נקנית במסירה (ס) דמנן כפרך לראשון דקדושין (כה): כהמה גסה נקנית במסירה) והדקה כהמשיכה וסיראל בעלמא הוא דהא אורחה כהי והא אורחה כהי: אחזה הלוקח: בעלפס. דרגלה נמנות המוכר: ובעלפ. אמחמה וקאסור לכהמה ואע"פ שלא הזיה ממקומה קנאה: ילד. דקה נקנית כהמשיכה: יד ורגל. היינו משיכה כל שהוא כרב: מלא קומתה. דהיינו עקירת ארבע רגליה: כדוכסה קיימא. גוף הבהמה על זהוה ממקומה שהיה נשען על אידך יד ורגל שלא עקרה: נדס כולה. גס ראשה השני נמשך ממקוס שהיה שס: אידך. יד ורגל נמי למיעק קיימי וכמי שהיא עוקרת דמי והיכא דעקרה ארבעת היינו עקירת כולה מוח למקומה אלל ספינה דמי עקר לה משהו לא ממילא מיעקר כולה ממקומה הלכך אי משך לה כולה קמי ואי לא לא: לימא. רב ושמואל כהני תנאי דלקמן: ואוסוס. שטר חוב שמוכרו או נותנו לחניו כדי לקנות את השטר ואת החוב שמוכרו בו קני ליה כהמשיכה כשיבא לידו שימוכרו" לו המוכר: וכשטר

(א) ובלוקט וימיה כו. רמז דרש חלמא א"ר שמואל בר רב חמנאי א"ר יוחנן (ס) מ"א ולצור. (ב) קדושין כו: ע"ש (מספחה דקדושין מ"א ע"ש). (ג) כ"ח כ"ח הללו שמיכר. מה"ש"א חלמא ס"ין קדי רלס.

תורה אור השלם

- 1 וקרא י' על כל מוכן בר ציו ועל מקראה עין יוסם ועקש ונגזא אש לקב"ה ק"ל"ה כי על כל כבוד חפז ישיביו ר ה
- 2 כל הנקרא בשמי ולכבודו כראתו יצרתיו אף ששיתיו. ישיביו מ"ג
- 3 חמית חמית ודעה דשאל יסבן לטות חזק ושמו אשר יקראו י' דקנה. ישיביו מ"ג
- 4 שכיב שפחה עיניו אלק רשע העיר מיום י' שקנה. יחזקאל מ"ח לה
- 5 ה' ה'ה דעשאר כצון ונחור בירושלם קדוש יאמר לו כל המתבונן לחיים בירושלם. ישיביו מ"ג
- 6 יסוב כל הארץ כעקבה מנבע לרשות נגד ירושלים וראמה וישנה חזקה למשיער בנינו עד מוסס שיער הראשון עד שיער דפנים ומגדל וצאל עד קיב המלך. ובריה י' וביטוס אל ארבתיה. ישיביו מ"ג
- 8 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלים לראות כבה ודקבא ונקבא ארבת: דבריה כו
- 9 ויאמר אלו רב דבר אל דבעי הילך לאמר פרוח חשב ירושלים מרב אדם וברקבה בתרקה: דבריה כו
- 10 והצלעות צלע אל צלע שלש ושלשים פעמים ובאור בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות אחתים ולא ידו אחתים בקיר הבית: יחזקאל סא 1

מוסף רש"י

בשערה. כיון שיער שבראש הסוס (קדושין כו) בשלפוף. משאר

בר פפא בקש הקדוש ברוך הוא לתת את ירושלים במדה שנאמר *ואומר אנה אתה הולך ויאמר אלי למוד את ירושלים לראות כמה רחבה וכמה ארכה אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע הרבה כרכים בראת בעולמך של אומות העולם ולא נתת מדה ארכן ומדת רחבן ירושלים שישמך בתוכה ומקדשך בתוכה וצדיקים בתוכה אחת נותן בה מדה מיד ויאמר אלי רוח דבר אל הנער הלו לאמר פרוח תשב ירושלים מרוב אדם ובהמה בתוכה אמר ריש לקיש עתיד הקב"ה להוסיף על ירושלים אלף טפח גינאות אלף קפל מגדלים אלף ילציו בירניות אלף ושני שילה טוטפראות וכל אחת ואחת הויה כצפורי בשלוותה תניא א"ר יוסי אני ראיתי צפורי בשלוותה והיו בה מאה ושמונים אלף שווקים של מוכרי ציקי קדירה *והצלעות צלע אל צלע שלש ושלשים פעמים מאי שלש ושלשים פעמים א"ר לוי (ס) אמר רב פפי משום ר' יהושע דסכני אס ג' ירושלים הן כל אחת ואחת יש בה שלשים מדורין למעלה אס שלשים ירושלים הן כל אחת ואחת יש בה שלשה מדורין למעלה: איתמר ספינה רב אמר כיון שמושך כל שהוא קנה ושמואל אמר *לא קנה עד שימושך אלא כולה לימא כתנאי *כיבד במסירה אחזה במלפס כשערה בוכף שעליה בשלף שעליה בפרומביא שכפיה כזוג שבצוארה קנאה כיבד יבמשיכה קורא לה והיא באה או שהכשיה במקל ורצתה לפניו יכיון שעקרה יד ורגל קנאה רבי אחי ואמרי לה ר' אחא אומר עד שתהלך מלא קומתה לימא רב דאמר כתנא קמא ושמואל דאמר כרבי אחא אמר לך רב אנא דאמרי אפילו לרבי אחא עד כאן לא קאמר רבי אחא אלא כבעלי חיים דאע"ג דעקרה יד ורגל בדוכתה קיימא אבל ספינה כיון דנדה בה פורתא נדה לה כולה ושמואל אמר אנא דאמרי אפי' כתנא קמא עד כאן לא קאמר תנא קמא אלא כבעלי חיים רכיון דמיעקרה יד ורגל אידך למיעקר קיימא אבל ספינה אי משך לה כולה אין אי לא לא לימא כהני תנאי דתנאי י' ספינה נקנית במשיכה ר' נתן אומר ספינה ואותיות נקנות במשיכה ובשטר